

præstegårde og landbrug m.m. lægges ikke ind under kirkekasserne, før der sker et evt. salg af ejendommen, jf. neden for.

Hvis præsteembedekapitalen tilhører ét sogn overføres kapitalen sammen med kirkekassens kirkelige kapitaler. Hvis præsteembedekapitalen tilhører flere sogne (flersognspastorat) kan præsteembedekapitalen deles mellem sognene efter samme forhold som antallet af medlemmer i sognene. Alle medlemmer har bidraget til præsteembedets drift over kirkeskatten med den samme kirkeskatteprocent i mange år og den historiske oprindelse af de indbetalte kirkekapitaler er derfor uegnet som fordelingsnøgle, foruden at det kan blive meget svært grundet ændringer i sognestrukturen over tid at identificere, hvilke sogne, der oprindeligt har bidraget med hvilken del af et præsteembedes kapitaler. Ifølge en stikprøve har en tredjedel af embedskapitalerne flere ejere.

Det er lagt til grund, at kirkerne og præsteembederne er selvstændige offentlige forvaltningsenheder, og at ændringer af disses organisering kan ske ved lov. Det fremgår ikke klart af den nuværende formulering af § 21, at der skal ske en indbetaling til kirkens kapitaler af provenu fremkommet ved salg eller anden afståelse af rettigheder over kirkens faste ejendomme, og dette ønskes præciseret ved en lovændring bl.a. for beskytte kapitalerne som grundlag for den lokale økonomi.

Der kan fortsat være en grund til, at reglerne lægger barrierer ind i forhold til forbrug af kapitalerne. Hensynet til en bæredygtig lokal økonomi tilsiger, at kirkekassens udgifter skal tilpasses indtægterne. Der bør ikke kunne dækkes over driftunderskud ved forbrug af kapitalerne, og forbrug til anlægsformål bør alene ske undtagelsesvis.

Som følge af, at dele af de kapitaler, der indgår i den lokale økonomi, stammer fra salg af kirkens faste ejendom, hvor der ofte er tale om større summer, vil der være tilfælde, hvor der opstår tvivl om, hvorledes kapitalerne skal deles såfremt der måtte ske sognegrænseændringer eller ophævelser. I tilfælde hvor der sker udskillelse af et sogn fra et flersognspastorat, må det betragtes som værende mest rimeligt, såfremt kapitalerne, der er afkast fra salg af fast ejendom deles, således at det udskilte sogn kompenseres ligeligt i forhold til det/de tilbageværende sogne i forhold til medlemstallet i sognene. Tilsvarende skal der ske ligedeling af et præsteembedes faste ejendomme ved udskillelse fra et sogn. Ved salg af et præsteembedes faste ejendomme, hvor salgssummen indbetales til stiftet, skal salgssummen fordeles på kirke- og præsteembe-

dekapitalen i pastoratet i forhold til sognenes medlemstal.

2.7.3. Lovforslagets udformning

Det foreslås, at der gennemføres en væsentlig forenkling i kapitalforvaltningen, ved at præsteembedekapitalerne bliver nedlagt som selvstændige kapitaler og i stedet bliver overført til kirke- og præsteembedekapitalen, jf. lovforslagets § 4, nr. 18, hvor en ny § 21 a indsættes i økonomiloven. I enkeltsgnspastorater kan dette ske uden videre. I flersognspastorater kan præsteembedekapitalen fordeles på sognenes kirke- og præsteembedekapital efter samme forhold som antallet af folkekirkemedlemmer i sognene. Tilsvarende fordeling finder anvendelse ved salg af præsteembedets faste ejendom.

Ved lovforslagets § 4, nr. 18, indsættes endvidere en ny § 21 b i økonomiloven, som forenkler reglerne, således at der til kirke- og præsteembedekapitalen indbetales provenu, der er fremkommet ved salg eller anden afståelse af rettigheder over kirkens faste ejendom. Dette forudsætter naturligvis den i § 21 a foreslåede sammenlægning af præsteembedernes og kirkernes kapitaler (kirke- og præsteembedekapitalen).

Ved lovforslagets § 4, nr. 18, indsættes tillige § 21 b, stk. 2, i økonomiloven, hvori Kirkeministeren beordres til at fastsætte regler for udbetaling af kirkens kapitaler bortset fra gravstedskapitaler.

Der vil i forlængelse heraf blive fastsat nærmere regler om, hvornår kapitalerne må bruges og til hvilke formål.

For at sikre en smidig og praktisk proces for overførsel af præsteembedets kapitaler er ikrafttrædelsestidspunktet fastsat til et senere tidspunkt end for de øvrige forslag, jf. lovforslagets § 8, stk. 2. Endvidere er der i lovforslagets § 9 indsat en overgangsbestemmelse, hvorefter kirkeministeren kan fastsætte nærmere regler om proceduren vedrørende nedlæggelse af præsteembedets kapitaler. Disse regler vil naturligvis blive ophævet efter nedlæggelserne er sket. Dermed mister bestemmelsen sit indhold, hvorfor den er udformet som en overgangsbestemmelse.

Der henvises herom i øvrigt til bemærkningerne til lovforslaget § 4, nr. 18 (§ 21 a og b, i lov om folkekirken økonomi).

3. Forslagets økonomiske og administrative konsekvenser for staten, regioner og kommuner

Forslaget indebærer omkostninger til gennemførelse og efteruddannelse af menighedsråd. Kirkeministeriet har foretaget en reservation på 2,0 mio. kr. på finansloven til formålet. Forslaget indebærer endvidere udgifter for folkekirken i forbindelse med nedlæggel-